

INTERVIEWS

*Summaries from chats with people living **in**
or in areas with different government-owned
typologies*

An interest in the social aspect around the social housing in Bergen sparked some questions for us;

What is it like within the buildings and neighbourhoods?

And how are the areas perceived by the residents themselves, and people from the outside?

Are there any places that are more successful in creating a socially sustainable atmosphere?

And can we use this to make a sensible proposition later on?

We suspect that the social aspect is the most important challenge to tackle in creating a successful social housing. And even housing in general, where people live densely.

The following are summaries from interviews and talks with people living, passing through or working in Solheimsvik in Bergen. One of the places in Bergen with the highest density of social housing.

We cover as wide a selection of people as we are able to. Residents, workers, passers-by with different backgrounds and ages.

On each double spread there's the norwegian summary on the right, and the english translation on the left. We choose to keep the norwegian version as this is the most accurate since it's the language used in the interviews and talks.

Interessen for det sosiale rundt kommunale boliger i Bergen vakte noen spørsmål hos oss;

Hvordan er det innenfor bygningene og nabolagene?

Og hvordan oppleves områdene av beboerne, og folk utenfra?

Er det noen steder som er mer vellykkede med å skape en sosialt bærekraftig atmosfære?

Og kan vi bruke dette til å komme med et fornuftig forslag senere?

Vi mistenker at det sosiale aspektet er den viktigste utfordringen å ta tak i for å skape en vellykket kommunal bolig. Og i boliger generelt, hvor folk bor tett.

Følgende er oppsummeringer fra intervjuer og samtaler med personer som bor, er på gjennomreise eller arbeider i Solheimsviken i Bergen. Et av stedene i Bergen med høyest tetthet av kommunale boliger.

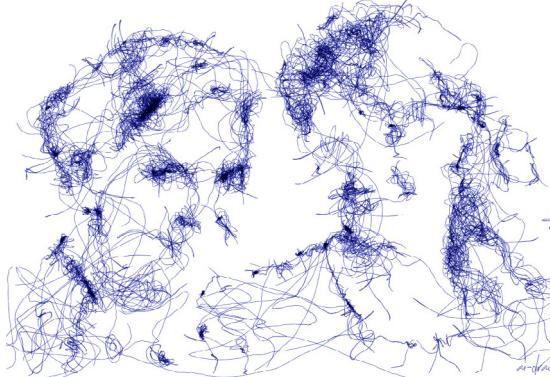
Vi forsøker å snakke med mest mulig forskjellige folk. Da vi ikke rekker å snakke med alle har vi gjort noen valg om hvem vi prioriterer å snakke med.

På hvert dobbeltside er det det norske sammendraget til høyre og den engelske oversettelsen til venstre. Vi velger å beholde den norske versjonen da denne er den mest nøyaktige siden det er språket som brukes i intervjuene og samtalene.

Laksevåg

Leaders at rehabilitation center

Who is offered social housing?

In our field of expertise there are three measures. This building you're in now is one of them. It's drug-free and is about rehabilitation.

You do not end up here just because you are 18 years old. This center is a place with temporary housing. We have measures/treatment as well as housing.

There is also a women's initiative in another house, with more permanent housing. It's a place you live in a way with "support". There are employees who support those who live there.

The last one is at Kringsjåveien, it's also permanent housing, but with psychiatry.

In general, in order to be offered social housing, you must be homeless and disadvantaged.

Are there many people applying for housing?

It depends. In this initiative, with the group that lives here, the biggest challenge is perhaps to stay off drugs. When it comes to social housing in general in Bergen, there should probably be more of it to meet the demand. In both cases, there are always people who are not allowed to enter. In this rehabilitation center there's a lot of people passing through because of the temporarity of the stay.

There are people who fall into several categories at the same time, which means that they can apply for e.g. rehabilitation, immigration, wheelchair themed social housing. Is there anyone who has problems ending up in the right place?

We see very few of these applicants.

The reasons for this are probably many. It could be language, not knowing ones rights or something else.

Ledere på rehabiliteringscenter

Hvem er det som får tilbud om kommunale boliger?

I vår gruppe er det tre tiltak. Dette tiltaket er rusfritt og handler om rehabilitering.

Du ender ikke opp her bare fordi du er 18 år. Dette senteret er en midlertidighet. Her er tiltak såvel som bolig.

Det eksisterer også ett kvinnetiltak, det er varige boliger.

Du bor på en måte med "support". Der er ansatte som støtter de som bor der. Kringsjåveien er også varige boliger, med psykiatri.

Generelt for å få tilbud om en communal bolig skal du vere bosattsløs og vanskeligstilt.

For mer informasjon anbefaler jeg å ta kontakt med kommunen.

Er det mange som søker om bolig?

Det er litt ulikt. På dette tiltaket er det en helt spesiell gruppe som bor. Her er kanskje største utfordringen at folk "detter av" pga rus....mens kommunale boliger generelt i Bergen, kunne det nok ha vært flere av.

I begge tilfellene er det til en hver tid folk som ikke får komme inn. På dette tiltaket er det også en større gjennomstrømming pga midlertidigheten i oppholdet.

Det er jo folk som faller inn under flere kategorier samtidig, som gjør at de kan søke på f.eks. rehabilitering, innvandring, rullestol osv. Er det noen her som har problemer med å ende opp på rett plass?

Vi ser veldig få av disse i våre søknader.

Grunnene til dette er nok mange. Språk, det å ikke kjenne til rettighetene sine eller hva som gjor det vet jeg ikke.

**How would you say the urban environment is in Laksevåg?
With there being a large concentration of social housing.**

In the yard it is basically quite nice ...but there are several in the area who think that the proximity to the "strax-huset" has a very negative effect. And that might be, but we think it's about how you stand in it yourself. It may not be a wish to be so close to a low-threshold-offer, but at the same time we see less and less problems with it. Both because the group living here is more stable, and even though some of them use the offers at "strax-huset" at times. We help negotiate so that they don't stay there too long.

We are also active as "watchdogs" in our yard if people come wandering from the "strax-huset". We reject, expel and explain that this area is not the place to do such things. (drugs)

At least we're in a good period now, as we've had very little problems with this.

But I see that in Kringsjåveien, which is placed right next to a road, that they are affected by the measures in the surrounding areas. It might have been better to have some rural context to that housing facility.

We think we are lucky in this facility here. We are a bit sheltered and have green outdoor space as well as activity rooms in the house. This is missing a lot of other places. We use the outdoor space actively for periods.

We care about, and want people to move on from here and become more active members of society. The activities that are located around here work as a kind of training on this.

Do you grow vegetables here?

*No we are sociologists and not gardeners :)
We have a little, but we can not boast of having a garden.*

Here is a common room, how is this used?

We have a lot of common meals, some every day. Some use the room by sitting and knitting, some play guitar. In a way it functions as the heart of the facilities. People come either just to be there in company with others, or because they need to have a conversation with us or someone else. There is a lot going on. It is an important social arena for those who live here and it happens that people come to visit again after they have moved out.

**Hvordan vil du si at bymiljøet
er i Laksevåg? Da her er en stor
konsentrasjon av kommunale
boliger.**

I tunet er det i grunnen ganske hyggelig....men det er flere i området som tenker at nærheten til strax-huset virker inn veldig negativt. Og det kan det jo gjøre, men vi tenker at det handler litt om hvordan man står i det selv. Det er jo kanskje ikke ønsketenking å være så nært på ett lavterskeltilbud, men samtidig så synest jeg at vi ser mindre og mindre problemer med det. Både fordi denne gruppen her er mer stabil, og noen av de benytter seg av tilbud på strax-huset i perioder. Da er vi inne i en forhandling slik at de ikke skal gå for lenge i det.

Vi er også aktive ute på tunet dersom det kommer folk "rekende" fra strax-huset, for å avvise og bortvise og forklarer at dette området ikke er stedet å drive med slikt.

Vi er i alle fall inne i en god periode nå.

Men jeg ser jo at slik som i kringsjåveien, som ligger rett i veien. Og der blir de jo påvirket av tiltakene. Det hadde kanskje vært bedre å ha noe landlig.

Vi tenker jo at vi er heldige på dette tunet her. Vi er litt skjermet og har grønt uterom såvel som aktivitetsrom på huset. Dette mangler jo veldig mange andre plasser. Vi bruker jo uterommet aktivt i perioder.

Vi er jo litt opptatt av at folk skal gå herfra og bli mer aktive medlemmer av samfunnet. Aktivitetene som er plassert rundt omkring her fungerer jo som en slags trening på dette.

Dyrker dere grønnsaker her?

Nei vi er sosionomer og ikke gartnere :)

Vi har litt, men vi kan ikke skryte på oss å ha så mye.

**Her er jo ett fellesrom, hvordan
blir dette brukt?**

Vi har en del fellesmåltid som er hver dag. Noen sitter å strikker, noen spiller gitar. Det hele fungerer på en måte som hjertet i tunet. Folk kommer enten bare for å vere der i samholdet, eller fordi de trenger å ha en samtale. Det skjer veldig mye i dette huset. Det er en viktig sosial arena for de som bor her og det hender at folk kommer på besøk igjen etter at de har flyttet ut.

How is it living here? Do people share facilities or....?

No here they have their own apartments, with bathroom and kitchen. We do follow-ups in the area and are in close conversation with them, but the home is theirs. It is important to have the opportunity to establish your own home, use it and to have a positive relationship with what it means to have a home. A sense of ownership.

How big are the apartments?

They are approx. 40 sqm.

How do people travel around the area here?

Some take a bus and have a car they use themselves or borrow.

Are there any positions in the house that the residents can have?

No. We have a part-time job with a job-coordinator, who helps the residents get a job.

When the residents themselves think that they want to move out to a different form of housing, they have a conversation with us. We then take the case up with the municipality and with NAV, who then formally approves it. After this, they can come up with their wishes and requirements for further housing and any special needs. People do not always get what they want, but we try.

In the vast majority of cases, it is a question of moving to an ordinary social housing.

When they live here, they have a contract both with the homeowner and with us who have the measure of rehabilitation. When they move on, the goal is a home without measures.

Now from talking with us you get mostly information about the measures here and not the rest of Bergen, so if you want more general information on social housing, I recommend talking to the housing agency.

**Hvordan er det folk bor her?
Deler de fasiliteter eller....?**

*Nei her har de egne fasiliteter, med bad og kjøkken.
Den oppfølgingen vi har skjer jo ikke bare her, den skjer også i hjemmet...
men hjemmet er deres. Det er viktig å få muligheten til å etablere sitt eget
hjem, bruke det og få ett positivt forhold til hva det vil si å ha ett hjem.*

Hvor store er leilighetene?

De er ca. 40 kvm.

**Hvordan reiser folk rundt i
området her?**

Noen tar buss, og har bil de bruker selv eller låner bort.

**Er det noen stillinger på huset
som beboerne kan ha?**

*Nei. Vi har en halv stilling med en jobbkoordinator, som hjelper beboerne
med å få seg jobb.*

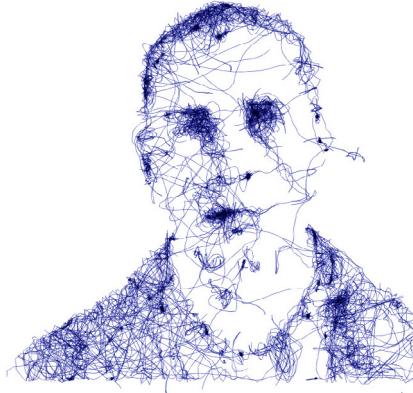
*Når beboerne tenker selv at de ønsker å søke seg bort her ifra, så har de en
samttale sammen med oss. Vi tar deretter saken med opp i kommunen og
med NAV, som deretter formelt godkjener det. Etter dette kan de komme
med sine ønsker og krav for videre bolig og eventuelle spesielle behov. Det er
ikke alltid at folk får det som de vil, men vi prøver.*

*I de aller fleste tilfellene er det snakk om å flytte til en ordinær kommunal
bolig.*

*Når de bor her har de en kontrakt både med huseier og med oss som har
tiltaket. Når de går videre er målet en bolig uten tiltak.*

*Nå får dere jo mest informasjon om tiltaket her og ikke verden forøvrig, så om
dere ønsker mer generell informasjon anbefaler jeg å snakk med boligetaten.*

Resident at rehabilitation center

What is it like to live here?

Now the apartments are not brand new, but they are pretty decent

Have you lived here long?

For about 2 years

There are some things that could have been better. There have been panel heaters under the windows, which means that much of the heat disappears. So it has been a bit cold at times, but it's mostly good.

It is super-central, you have everything you need within a stone's throw. Short walk to the bus, fitness center, grocery store and town.

It is also a short way to the campsite, I have some friends who live over there.

Do you know everyone who lives here?

Yes, you get to know each other when you live so close. There are always people who keep to themselves, but the most normal thing is to talk to each other. There is a difference between people. Some need some time to open up. In some contexts, the social is perhaps the most important. Although we can not always actively help each other, we are in similar situations and have compassion for each other.

Beboer på rehabiliteringssenter

Hvordan er det å bo her?

Nå er jo ikke leilighetene helt nye, men de er ganske greie boliger

Har du bodd her lenge?

Ica. 2 år

Det er jo noen ting som kunne vært bedre. Det har vært panelovner under vinduene, som gjør at mye av varmen forsvinner. Så det har av og til vært litt kaldt, men det er stort sett bra.

Det er jo super-sentralt, du har alt du trenger innenfor et steinkast. Kort vei til bussen, treningsenteret, matbutikken og byen.

Det er også kort vei til campingplassen, jeg har noen kompisar som bor der borte.

Kjenner du alle som bor her?

Ja, man blir jo kjent når man bor så tett. Det er alltid noen som helst holder seg for seg selv, men det mest normale er at man snakker sammen. Det er jo forskjell på folk. Noen trenger litt tid på å åpne seg.

I noen sammenhenger er det sosiale kanskje det viktigste. Selv om vi ikke alltid kan aktivt hjelpe hverandre, så står vi i lignende situasjoner og har medfølelse for hverandre.

**What do you think about those
who may not get the same offer
and the same opportunities?**

I heard about this offer through a friend and if it had not been for that, I probably would not have been here. It's not something people talk about that much, so it's a bit under the radar.

I do not know if there are many who do not get the offer, but there are many who either do not know about it or who do not want to be drug-free.

**Do you use any of the common
activities, or local fitness centers
etc?**

Usually train at fantoft sammen, and even if it is far, there are often some who's willing to drive anyway.

We have an agreement with the fitness center there, so it is not common to train at the center that's closest to us.

There is a lot of traffic in the area here, but we are quite calm here in the backyard and at the common areas. A municipal pace. It is quite quiet and calm.

It has happened before that there have been people living here who are a little less calm, but nowadays we are all of a similar temperament.

**Do you know anyone who has
moved away from here?**

Yes many.

**Are they all living in the same
place or do they live in different
places?**

They live in different social housing around Bergen.

I asked about this earlier yesterday actually. Whether it is the case that how you behave when you are here impacts whether you can move to a nice place or if you end up in a bad apartment?

Hva tenker du om de som kanskje ikke får de samme tilbudet og de samme mulighetene?

Jeg fikk høre om dette tilbudet gjennom en kompis og hadde det ikke vært for det så hadde jeg nok ikke vært her. Det er ikke noe folk snakker så mye om, så det går litt under radaren.

Jeg vet ikke om det er mange som ikke får tilbudet, men det er mange som enten ikke vet om det eller som ikke ønsker å være rusfri.

Bruker du noen av fellesaktivitene, eller lokale treningscenter osv?

Bruker å trenere på sammen fantoft, og selv om det er langt er det gjerne noen som gir der å kjøre uansett.

Vi har en avtale med treningscenteret der, så det er ikke vanlig å trenere på senteret her nede.

Det er jo en del trafikk i området her, men vi har det ganske rolig her på tunet. Kommunalt tempo. Det er ganske stille og rolig.

Det har jo hendt tidligere at det har bodd folk her som er litt mindre rolige, men nå for tiden er i grunnen alle sammen av lignende lynne.

Kjenner du noen som har flyttet herfra?

Ja mange

Er de på samme plassen eller bor de forskjellige plasser?

De bor i forskjellige kommunale boliger rundt omkring.

Jeg spurte om dette tidligere i går faktisk. Om det er slik at hvordan man oppfører seg når man er her er med på å bestemme om man får flytte til en fin plass eller om man ender opp i en dårlig leilighet?

And what was the answer then?

-Leader of the center

That it was completely "random", that it was the first place that became vacant.

No, that's not what I heard. A quiet and calm person who is not a nuisance to their neighbours will be offered an apartment in a quiet area. A person who is not calm we can not recommend to live in an apartment in such an area. So it's not entirely coincidental.

-Leader of the center

But you do architecture, what is the link here?

We are interested in different social housing structures and how they work. There is often a focus on costs when working to expand and build, and it is not always the social structure that is put in focus. So we thought we would go a little the other way, talk to people who live in different structures in Bergen and then see if the architecture has influenced the social structure in anyway.

Lonemarka was a place they spent a little more money on housing, but it didn't turn out good for that reason.

One of the biggest fears is of course being assigned a rat's nest on the outskirts when you live in social housing.

This housing here is quite good now. We have storage areas, common area, laundry room and everything we need.

We even have armored doors in the apartments, it's worth its weight in gold. There are people who come here who are quite nervous, because they have lived in an environment where people like to break in. Feeling safe in your home is very important.

If you live in a hospice, for example, there's some blurred lines. e.g. Bakkegaten, it is very nice actually. I stayed there for four weeks. But it is often the case that there is a guy in the common area who controls everything. So you just go to him, he has everything.

Og hva var svaret da?

-Leder på senteret

At det var helt “random”, at det var den første plassen som ble ledig.

Nei, det er ikke det jeg har hørt i alle fall. En stille og rolig person som ikke er til sjenanse for naboen vil få tilbud om en leilighet i et rolig strøk. En person som ikke er rolig kan ikke vi anbefale en leilighet i ett slik strøk. Så det er ikke helt tilfeldig.

-Leder på senteret

Men dere driver jo med arkitektur, hva er koblingen her?

Vi er interessert i forskjellige kommunale bostrukturer og hvordan de fungerer. Det er ofte fokus på kostnader når man driver å bygger ut, og det er ikke alltid det sosiale rundt blir satt like mye i fokus. Så vi tenkte å gå litt andre veien, å snakke med folk som bor i forskjellige strukturer i Bergen og så se om arkitekturen har virket inn på den sosiale strukturen på noen måte.

Lonemarka var jo en plass de brukte litt mer penger på boligen, men det ble jo ikke bra av den grunn.

Noe av den største skrekken er jo visst man blir tildelt et rottereir i utkanten.

Her er det jo i grunnen blitt ganske greit nå. Vi har lagringsboder, fellesareal, vaskekjeller.

Vi har jo slik panser dører på leilighetene, det er gull verdt. Det er jo folk som kommer hit som er ganske nervøse, fordi de har levde i et miljø der folk gjerne bryter seg inn. Det å kjenne seg trygg i sitt hjem er veldig viktig for folk.

Ja bor du på hospits for eksempel så flyter det litt sammen. feks. Bakkegaten, den er jo i grunnen veldig fin. Der bodde jeg i fire uker. Det er gjerne slik at det sitter en fyr i fellesarealet som styrer alt. Så du går bare til han, han har alt.

Hospits is a temporary home for people who are in a critical situation, where they need a roof over their heads and may not have access to social housing. There are some of those who live there who end up staying there for a very long time because they can not stay elsewhere.

It is very variable how big the apartments are. And it is not municipal.

What we have here is very good, because if you experience something outside the home, the staff will help you with any difficult attitudes you may encounter out among people. I was very unlucky with a chief physician, so then I got help here from the house to sort it out.

Accepting help is also an art.

-Leader of the center

Are some of those who move out of here ever coming back?

There are some, but it is not very common for people to move back several times.

... But people like to come back for the social part. There are some driving rules, but as long as you follow them you can stay here. So it's not complete mayhem with open house.

But now I have to leave, I got a drive to work. Bye.

As we talked with this resident, several other people were listening in on the conversation and coming with comments every now and then. One resident sat a long time thinking, before he started talking.

Hospits er jo en midlertidig bolig for folk som står i en kritisk situasjon, der de trenger tak over hodet og kanskje ikke har tilgang til kommunale boliger. Det er noen av de som er der som ender opp med å bo der veldig lenge, fordi de ikke kan bo på andre plasser. Det er veldig variabelt hvor store leilighetene er. Og det er ikke kommunalt.

Sann som her er veldig bra, for om du kommer ut for noe utenfor boligen så hjelper de ansatte deg med eventuelt vanskelige holdninger du kan møte ute blant folk. Jeg var veldig uheldig med en overlege, så da fikk jeg hjelp her fra huset til å ordne opp.

***Det er en kunst å ta i mot hjelp også
-Leder på senteret***

***Er det en del av de som flytter ut herfra
som kommer tilbake?***

Det er noen, men det er ikke så veldig vanlig at folk flytter tilbake flere ganger. ...men folk kommer gjerne tilbake for det sosiale. Det er jo noen kjøreregler, men så lenge man følger de kan man oppholde seg her.

Men nå må jeg kjøre for å rekke jobben min, hade.

***Mens vi snakket med denne beboeren, var det flere andre som hørte
på samtalens og kom med kommentarer nå og da.
En beboer satt lenge og tenkte, før han begynte å snakke med oss.***

Second resident at rehabilitation center

I'm from the east, and it's called backyard for the most part, but here it's called "tun". And when I sit out there in the morning... I never get tired of it. You have birds chirping, sun, the mountains right up here and the sea to the right. Saturday and Sunday, when there are no cars, it's damn magical. It's peaceful and so fucking in the middle of the city, it's a pleasure.

The area around the house is alpha omega.

I live in that house over there, and when I pull up the blinds in the morning, people look straight at me when they drive in to the tunnel below. So everyone basically looks straight at me, I used to think it was very tiring but now I have gotten used to it. I decorate with flowers and such in the window to block people from seeing inside.

I actually considered when I moved in here to block my windows with plastic, but luckily I got another idea.

It's a lot about what you're used to. You do not hear the usual sounds as well as when you moved in. It's all in the background.

But this was weird talking to architects today. I just took measurements of that wall in my room, I thought we should start pondering a bit about what to do with it.

What do you think about the apartments here?

They are perfectly fine, but I was not completely satisfied at first. There are two types of apartments here. Those on the corners and those placed in the middle. And the ones in the middle are a bit wrong in a way. Because when I get in there, I have a small entrance and toilet and sink to the right, and that room is so small. So even if I weigh 20kg less and pull in my stomach, I have to stand in between the sink and the toilet to close the door. So then it becomes an habit to go to the toilet without closing the door, just as an example. It's a little worse when you have guests.

Annen beboer på rehabiliteringssenteret

Jeg er jo østlending, og der heter det jo bakgård for det meste, men her heter det tun. Og når jeg sitter ute der på morgenens... jeg blir aldri lei av det. Man har fuglekvitring, sol, fjellet rett opp her og havet til høyre. Lørdag og Søndag, når det ikke er biler, det er faen meg helt magisk. Det er fredfullt og så jævlig midt i byen, det er en nyttelse altså

Det området rundt hus er alfa omega.

Jeg bor i det huset der, og når jeg drar opp persiennene på morgenens så ser folk rett inn til meg når de kommer mot tunnelen under. Så alle ser i grunnen rett inn til meg, det brukte jeg å synest var veldig slitsomt men nå har jeg vent meg til det. Jeg pynter med blomster og slikt i vinduet for å blokkere litt.

Jeg vurderte faktisk når jeg flytta inn her å blokkere vinduene mine med plast, men jeg fikk heldigvis en annen idé.

Det handler mye om hva man er vant med. Man hører ikke de vanlige lydene så godt som da man flytta inn.

Men det her var rart, jeg tok akkurat mål av den veggen min, tenkte vi kunne ta å gruble litt sammen.

Hva synest du om leilighetene her?

De er jo helt grei, men jeg var ikke helt tilfreds i starten. Det er to typer leiligheter her. De på hjørnene og de som er plassert på midten. Og de på midten er litt feil på en måte. For når jeg kommer inn der så har jeg en liten entré og toalett og vask til høyre, og det rommet er så lite. Så selv når jeg veier 20kg mindre og trekker inn magen, så må jeg stå i mellom vasken og toaletten for å lukke døra. Så da blir det mye til at man går på toaletten uten å lukke døra for eksempel. Det er litt verre når man har gjester.

To the left of the entrance you have a shower, and it is heavy! With underfloor heating and such. When you enter the living room you have a kitchen on the right side and a bedroom on the left. And you enter in the middle of the main room, so I enter a little to the right of the living room. But in the middle of the wall, not in the corner or anything true, there is the bedroom door. And then there is no electricity on one side of the wall. These are basically small things, but when you do not own the apartment and do not have to make so many holes in the walls and such, you end up stretching a number of cables crosswise.

This may be the case in many other homes as well, but it is difficult to furnish. When I moved in during the pandemic, I often sat with my back to the window, but since it was summer I wanted to turn to the light. And this is a lot of the reason for all the furnishing issues I have now.

... But there are very decent apartments. I could basically imagine living here, and not up in Løvstakken.

It's in the middle of town, quiet and calm and it's alright.

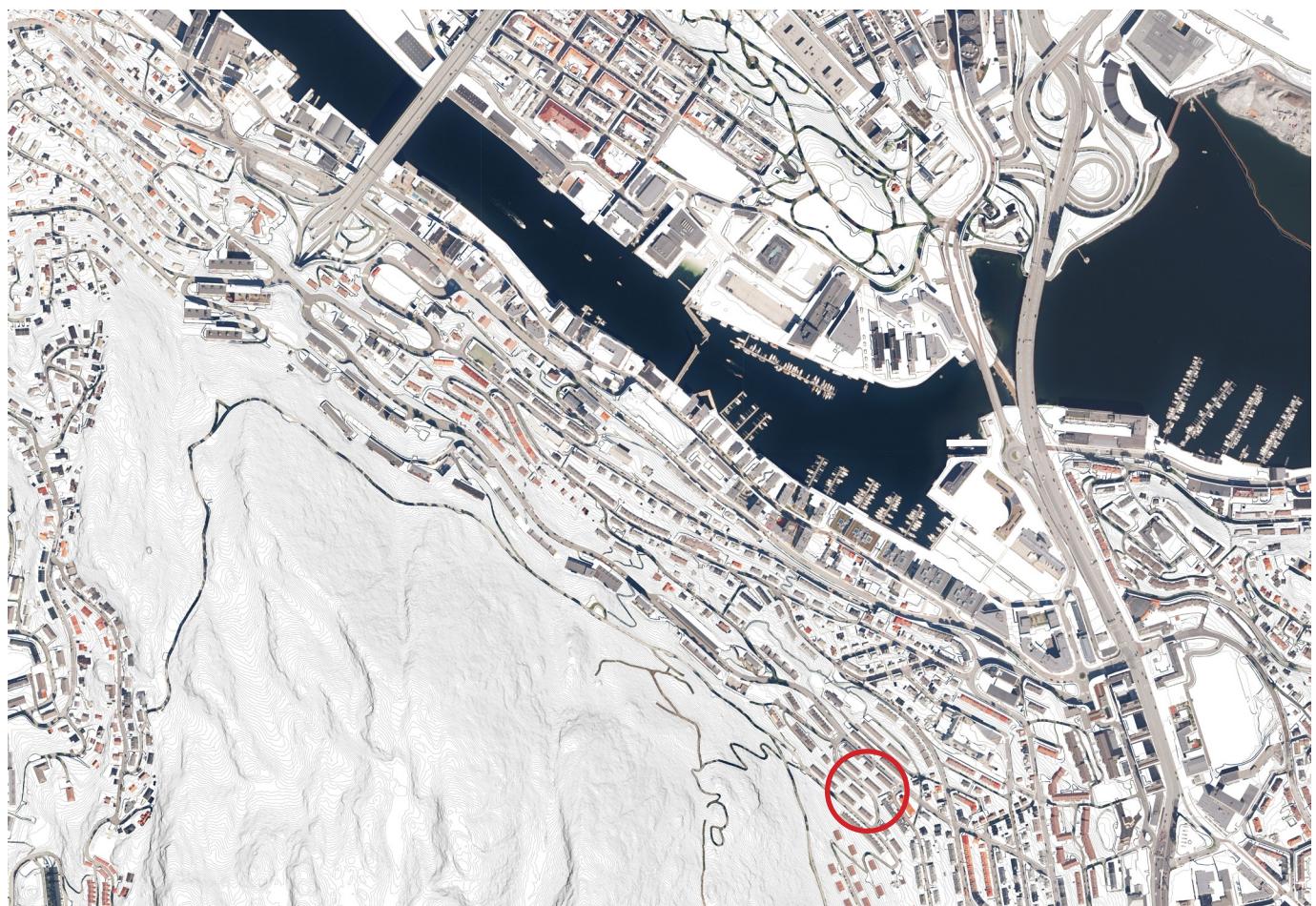
Til venstre i entréen så har man dusj, og den er svær! Med varmekabler og slikt. Når man går inn i stua så har man kjøkken til høyre side og soverom til venstre. Og man kommer inn midt i hovedrommet, så jeg kommer inn litt til høyre i stua. Men midt på veggen, ikke i hjørnet eller noe sant, der er det soveromsdør. Og så er det ikke strøm på den ene sida av veggen. Det er i grunnen små ting, men når man ikke eier leiligheten og ikke skal lage så mange hull i veggene og slikt så blir det til at man strekker en del kabler på kryss og tvers.

Det er kanskje slik i mange andre hjem også, men det er vanskelig å møblere. Når jeg flyttet inn under pandemien så satt jeg ofte med ryggen mot vinduet, men ettersom det ble sommer så ville jeg snu meg mot lyset. Og dette er mye av grunnen til all møbleringsproblematikken jeg har nå.

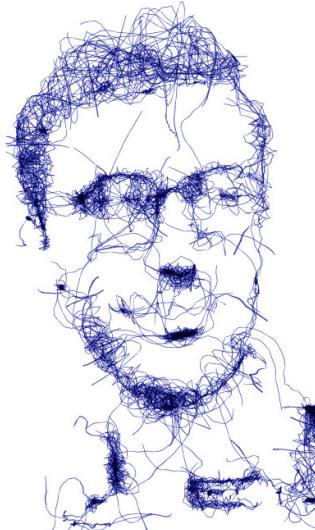
...men det er veldig greie leiligheter. Jeg kunne i grunnen tenkt meg å bo her, og ikke opp i Løvstakken.

Det er midt i byen, stille og rolig og det er alright.

Solheimsalen

Filmmaker

Do you live here?

Yes, I live over there by the center.

What made you move here?

*I thought it was quite cheap while still being quite central. It's a cozy apartment in an old brick building from the 1920s.
It's close to both the bus, tram and the city center.*

What do you do and how old are you?

I'm 25 years old and work as a filmmaker

Do you know your neighbours?

No, not really. I greet some, sometimes.

**Do you have any thoughts on the diversity
of people living in this part of town?**

I feel like it brings life to the area. There's some addicts around, but you get used to it. So I definitely like living here.

**Is there anything you feel like the area is
missing?**

*Well, I'm not so active here...but I know that the church holds a vegan dinner every Sunday. And if you read on the billboard over there you'll see some of the activities that are happening in the area.
I don't know that much about it though. So I don't feel qualified to say if there's something missing*

Filmskaper

Bor du her?

Ja, jeg bor her borte i sentrum.

Hva fikk deg til å flytte hit?

*Jeg synes det var billig og ganske sentralt. Hyggelig leilighet jeg eier i en gammel teglsteinsblokk fra 1920-tallet.
Her er det nært til både t-bane, buss og sentrum.*

Hva gjør du og hvor gammel er du?

25 år og jobber som selvstendig filmskaper

Kjenner du naboenene som bor her?

Nei, det gjør jeg ikke. Eller er på hils med noen få.

Hva synes du om den varierte demografien som finnes på Solheim?

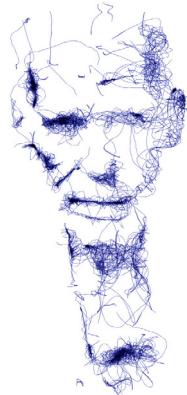
Jeg synes det gir det liv, det er en del rusavhengige her, men det blir du vandt til. Så jeg synes absolutt det er hyggelig å bo her.

Er det noen aktiviter du føler mangler her?

*Nja, jeg er ikke så aktiv her. Men vet at kirken har søndag veganske kveld med mat.
Hvis du leser på oppslagtavlen der borte vil du se at det er en del ting som skjer her. Men jeg tar ikke så mye del av det.
Så vet ikke hva mer som mangler her egentlig.*

During our talk with the filmmaker we get supplementary comments from a man who's drinking a beer while waiting for the bus next to us.

Alcoholic

Do you live here?

No I don't, but I know a lot of people around this area.

As we ask the filmmaker if there's something missing in the area he comments;

Is there anything you feel like the area is missing?

.... I once lived in Sandviken in an apartment with mold everywhere. It didn't have much light and was very tight. It was given to me.

Likely social housing

I think the social housing should have more focus on the outdoor space. Over there by the road you can find housing for people who are recovering addicts, it's a smallholding. (tun). They have nice outdoor space. It should be more like that here as well.

Mens vi snakker med filmskaperen får vi kontakt med en mann som drikker en øl, mens han venter på bussen ved siden av oss.

Alkoholiker

Bor du her?

Nei, det gjør jeg ikke. Men kjenner mange folk rundt omkring her.

Når vi spør filmskaperen om det er noe som mangler her kommenterer mannen;

Er det noen aktiviter du føler mangler her?

Jeg bodde en gang i Sandviken i en leilighet som ikke hadde mugg over alt. Det var lite lys og trangt. Det var gitt til meg (sannsynlig kommunal bolig).

Sannsynligvis kommunal bolig

Jeg synes at de kommunale boligene her bør ha mer fokus på uterom. Der borte ligger det en communal bolig for rusavhengige, det ligger i et tun. Slik at det er fine uterom i sentrum. Slik skulle det vært mer fokus på her.

Grocery store owner

Do you live here?

No, I don't

How is it to work in a store here?

There's quite a lot of life here. Many different people living and passing through. It's mostly OK.

What do you think of the area? Do you know the people and the place well?

Well it was a lot worse earlier. More troublemakers living here, who made a stir in the streets...but they've been banished for their behaviour.

People nowadays are for the most part nice. People who shoplift are usually from the outside.

Is there anything you feel like the area is missing?

On the one side there's rental apartments and on the other there's social housing, in the middle we have the store. And it's clearly the meeting point in the neighbourhood, with the store and the busstop.

The alcoholics used to have a meeting point with benches on the corner here, but after some commotion one summer the municipality removed this. I don't get that, it was just retired alcoholics who were enjoying the evening sun together rather than sitting alone in their apartments. They didn't really make a commotion, but public drinking is illegal in Norway.

I think there's a dog-park that is going to be made not that far away from here, but other than that; I feel like it's missing green outdoor spaces.

It seems like the social housing here is being renovated though, and that's good.

But you should talk a little bit with the guy sitting at the register, he lives in the area.

Butiksjef på matbutikken

Bor du her?

Nei, det gjør jeg ikke.

Hvordan er det å jobbe med butikk her?

Det er en del liv her, og mange forskjellige som bor her så det går som regel greit.

Hva synes du om stedet?

Kjenner dere stedet og de som bor her?

Ja, det var verre før. Mere bråkmakere som bodde her, som lagde styr ute i gata her. Men de er utvist for de laget for mye bråk.

Men folk oppfører seg ganske pent her. De som stjeler er gjerne utenfra.

Hva tenker du mangler her?

På den ene siden er det utleieboliger og på den andre siden er det kommunale boliger.

Så utenfor butikken er det åpenbar møteplassen her. Alkoholikerne brukte å ha et felles møteplass med benker der i svingen. Men etter klaging murte kommunen det.

Det skjønner jeg ingenting av, det var egentlig bare pensjonerte alkoholikere som nøt kveldssolen istedenfor å sitte inne i leiligheten sin hele dagen. Det var laget ingen bråk, men offentlig drikking er jo ikke lov i Norge.

Det er vel en park man kan hufte hunder. Som kommunen holder på å jobbe med.

Så jeg føler kanskje offentlige grønne områder er noe som mangler her.

Men det virker som de kommunale boligene her pusset opp, så det er jo bra. Men du bør prate med han som sitter i kassa han jobber her fortsatt.

The guy sitting in the register reacts as he hear us speak about him and heads over to us.

Store clerk

Do you live here?

Yes, I do

How is it to live here?

It's cheap and I like working here.

Do you feel like there's anything missing?

I'm not a very active person, so I don't feel like anything is missing...but it would be nice to have a gaming store or gaming room somewhere close. A place where you could play games together...I think that they may be working on making one actually.

I would also like to add that my family lives around the neighbourhood. That's part of the reason why I like it here. My dad lives down by the sea and I have aunts and uncles in the neighbourhood. So it's a short commute when visiting them.

What do you think about the diversity of people here?

I think it's very nice.

Mannen i kassa hører at vi snakker om han og kommer bort til oss.

Butikkmedarbeider

Bor du her?

Ja, det gjør jeg.

Hva synes du om å bo her?

Det er billig og trives med å jobbe her.

Føler du det mangler noe aktitivetstilbud her?

*Jeg er ikke så mye i aktivitet, så derfor føler jeg ikke det mangler noe.
Men synes kanskje det skulle vært et spillrom her i nærheten. Et sted
man kunne spille dataspill sammen. Jeg er tror de er i gang med å lage det.*

*Jeg må også tilføje at familien bor rundt om i nabølaget. Så derfor synes jeg
det er kjekt her, faren min bor der nede ved sjøen min også har jeg tanter og
onkler i området.
Det gjør at det kort vei til å besøke dem.*

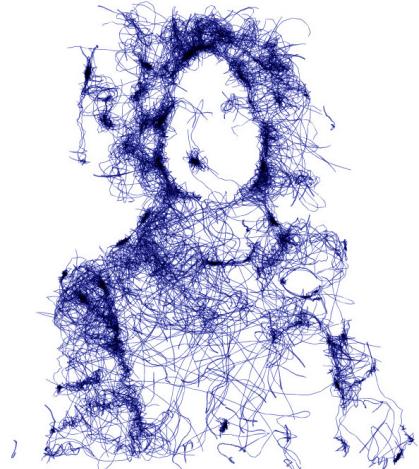
**Hva synes du om den forskjellige
demografien som er her?**

Jeg synes det er veldig fint.

High school teacher

Do you live here?

Yes, I live up in that area over there.

What do you think about the area you're living?

To be honest, I don't like it that much. It's only temporary, but it has cheap rent and since I work at Årstad gymnasium it's a short walk to work. I have a short distance to both work and the city center...but I don't think I want to live here in the shadow of the mountain for long.

What do you think about the people living in the area?

Well, there's a lot of social housing. So it's a challenging area. When I first moved here I used to be afraid of walking home in the dark, but now I'm quite used to it.

There's addicts in my neighbourhood, which makes it "not-so-nice". I don't really know my neighbours, but I've found it to be a good thing to be on the good side of the alcoholics in the neighbourhood. So I greet them.

How is it at work? The school is quite close to this area?

Yes, well there is a lot of students who come from families that aren't all that resourceful.

And now during covid it's been an even bigger challenge for many of them. It also affects the area, as restrictions and such has made it more difficult to live here.

Lærer fra videregående skole

Bor du her?

Ja, jeg bor der opp i området.

Hva synes du om å bo her?

Skal jeg være ærlig så synes jeg det ikke er så kjekt å bo her. Det er bare midlertidig, men det er billig leie og jeg jobber på årstad gymnasium. Så det er kort distanse til

Hva synes du om folkene som bor her?

Vel, det er jo mange kommunale boliger her. Så det er litt utfordrerne området, før var jeg redd for å dra hjem i mørket. Men nå har jeg blitt mer vandt til det. Det er del rusmisbrukere i nabølaget mitt som ikke gjør det så hyggelig. Jeg kjenner egentlig ikke til så mange av nabøene mine. Men har funnet ut at det å være på hils med alkoholikerne er en god ting.

Hvordan er det på jobben? Skolen er vel ganske nært så...

Jo, det er jo en del elever som bor der, som ikke har ressursterke foreldre og bare har endt opp der. Og under korona er det flere som har det vanskelig med å være hjemme i den her tiden. På grunn av restriksjoner har det blitt vanskeligere å bo der.

Kindergarten teacher/ IKEA-worker / politician for Rødt

Do you live here?

Yes, I live here

What do you do?

I'm a kindergarten teacher, work in IKEA and I'm active in Rødt (political party)

What do you think about the area you're living?

I think it's a very exciting place to live. You have lots of nature and wildlife just up the hill, and many different types of people with different nationalities in the neighbourhood. And it's cheap.

***Do you feel like there's anything missing?
Any activities?***

For me personally, I'm not that active, but my son is. And he usually goes to the scout up there in the "frelsesarmen" building. There's also not that many playgrounds here, so the kids often play in the streets. They become "street-smart" in a way.....Have you seen the movie about Bergen? You should give it a watch.

Other than that, it doesn't seem like the alcoholics have any place to stay any longer. That's a bit sad. It used to be a gathering spot in the corner over there, where they would sit quietly together sipping beer. Much better than sitting alone in their apartments.

How is it to have kids here?

I think they learn a lot from living here that they wouldn't learn in other parts of town. I don't allow them to stay out during night though, but I know parents that allow that.

There's also a really good school just down the street. You should talk with them as well, they have some good people and values there.

BARnehagelærer / IKEA arbeider / aktiv i rødt

Bor du her?

Ja, jeg bor her

Hva driver du med?

Jeg jobber på IKEA, er barnehagelærer og er aktiv i Rødt

Hva synes du om å bo her?

Jeg synes det er veldig spennende plass å bo her. Du har løvstakken og masse natur rett opp i høgge her, mye forskjellige type mennesker her med masse nasjonaliteter og billig.

Synes du det mangler noen aktivitetstilbud her?

For min del er jeg ikke så aktiv. Men min sønn er, og han bruker en del å dra på speider på frelsesarmeen der oppe. Det er heller ikke så mange lekeplasser her. Så da må ungene leke i gaten. De blir en tjuagutt som de kaller det på godt bergensk. Har du sett det nye bergen filmen? Den bør du se. Ellers så synes jeg det er trist at det ikke er noen sted for alkoholikerne lenger. Det brukte å være en fint det her i hjørnet der de brukte å sitte fredsomt med hver sin øl. Mye bedre det enn å isolert i sin triste leilighet.

Hvordan er det for din unge å vokse opp her?

Jeg tror han lærer en del man ikke ville ha lært hvis man hadde bodd i andre deler av byen. Men jeg lar ikke være ute her om kvelden, jeg vet det er andre foreldre som lar ungene sine være ute om kvelden. Men det er en utrolig bra skole der nede. Dit bør dere dra og snakke med. De har fine verdier hvordan de holder på her.

In our research we discovered a collective-housing that is owned by the government in Sweden.

"Stolplyckan"

Sharing some characteristics from norwegian social housing, while also being quite different. And seemingly much more successful when it comes to the social aspect.

The following are interviews from 2 people living in this housing establishment.

Stolplyckan

Vi har sett på noen kommunale boliger i Bergen, og spesielt den sosiale strukturen rundt. Noen ting fungerer godt, og andre ting er mindre bra.

En fordom vi hadde som arkitekter var at størrelsen på prosjektene hadde ført til at rom for mindre øyeblikk of varierte fellesareal var nedprioriterte. Og at den sosiale strukturen i og rundt prosjektene har lidd som følger av dette.

Dette er Stolplyckan i Sverige en motsetning til.

De følgende 2 intervjuene er fra beboere i denne kollektivboligen.

Stolplyckan

Hanna Walsö

How does someone get an apartment in Stolplyckan?

You can apply freely as long as you meet the requirements to apply. After that, it depends on point ranking, you build seniority as long as you are a member of the housing team. The longer you have been a member, the more points you get. And if there are several who apply for the same apartment, it depends on how many points you have. It is popular, so it can take 4-5 years before you get a place.

How long have you lived here?

I have lived here for 8 years, so this is the place I have lived the longest in my life.

It works like a "city within a city", where everyone knows everyone. There are regular meetings with activities during the weekdays, e.g. on Mondays, a joint dinner is made in each block for those who live there. Tuesdays there are ceramics workshops or other activities related to activity areas in the common space. Horticulture, wood workshop, sauna, chickens and more. All activities have leaders who take responsibility as they have the interest themselves.

There is a low threshold for contacting each other. You have a facebook group where you can ask about sugar from the neighbor or sell things etc.

How is it to have kids here?

"You need a city to raise a kid, and this place functions as that city." It feels safe with children here, since you know each other well and you know that there are several eyes that pays attention.

The housing consists of 13 common stairwells, with a total of approx. 500 people living here.

Hanna Walsö

Hvordan får noen plass i Stolplyckan?

Du kan søke fritt så lenge du oppfyller kravene for å søke. Etter det kommer det an på poengrangering, man bygger ansiennitet så lenge man er medlem. Jo lengre man har vært medlem, jo flere poeng får man. Og om det er flere som søker på samme bolig kommer det an på hvor mange poeng man har. Det er populært så det kan ta 4-5 år før man får plass.

Hvor lenge har du bodd her?

Jeg har bodd her i 8 år, så dette er den plassen jeg har bodd lengst i mitt liv. Det fungerer som en "by i en by", der alle kjenner alle. Det er faste møter med aktiviteter i løpet av ukedagene, feks. mandager lager man felles middag i hver blokk for de som bor der. tirsdager er det keramikk-workshop eller andre aktiviteter som er knyttet til aktivitetsområder. Gartneri, treverksted, badstue, høns og flere aktiviteter.

Alle aktiviteter har ledere som tar ansvar da de har interessen selv. Det er liten terskel for å ta kontakt med hverandre. Man har en facebook-gruppe der man kan spør om sukker fra naboen eller selge ting m.m.

Hvordan er det å ha barn her?

"Det behövts en by för att uppföstra ett barn, och det här fungerade som den byn". Det kjennes trygt ut med barn her, siden man kjenner hverandre godt og man vet at det er flere øyne som følger med.

Området består av 13 felles trappeoppganger, og totalt bor det ca. 500 personer her.

**What is it like to live here
compared to where you have
lived before?**

Here you know your neighbor to a much greater degree than where I lived before. There is also a very good mix of residents here, something we really appreciate.

The joint activities that are arranged regularly are probably a lot of the reason for this. You have approx. 10% less space in the apartment, and approx. 10% of the rent goes to common areas and activities. There is a focus on the social, which is positive for everyone.

**Do you think this can be positive
for integration, both for refugees,
the elderly and others?**

Yes, since the area is labeled as collective housing, it often attracts people from Sweden who are more open. There is some stigma attached to this term, but nothing overly negative. The people who live here are psychologists, doctors, lawyers, teachers, workers and more. So there is great variation in what the residents do for a living.

For bigger events there's usually something happening at the pub. e.g. Halloween pub or similar.

**On the theme of people, who's
living here?**

It's a huge variation from different socioeconomic groups.

A lot of different cultures are represented, as well as different age groups. We have students, refugees, elderly, families with children and several others live here. You roughly only have to be over 18, and able to take care of yourself to apply for housing.

It's the most mixed place that I have lived in, which works.

**Do you think this could work if it
was privately owned?**

I'm not sure about that.

**Has there been some renovating
lately?**

Yes, there has been an ongoing renovation that is dragging out a bit. Because of the renovation the length of the lease has been shortened to 4 years, which makes it less long-term than it probably should be. And since you have to re-apply for the apartment along with everyone else once you move out it makes it less motivating to invest time in the common.

Hvordan er det å bo her i forhold til der du har bodd tidligere?

Her kjenner man naboen sin i en mye større grad enn der jeg bodde før. Det er også en veldig god miks av beboere her, noe vi setter stor pris på. Fellesaktivitetene som er arrangert er nok mye av grunnen til dette. Man har ca. 10% mindre plass til seg selv, og ca. 10% av leien går til fellesområder og aktiviteter. Det er fokus på det sosiale, noe som er positivt for alle. Her bor flyktninger, studenter, eldre barnefamilier og flere andre.

Tenker du at dette kan være positivt for integrasjon, både for flyktninger, eldre og andre?

Ja, siden området er stemplet som kollektivbolig tiltrekker det gjerne folk fra sverige som er mer åpne. Det er litt stigma forbundet med dette begrepet, men ikke noe galt. Dette kan vere po Her bor folk som er psykologer, leger, jurister, lærere, arbeidere og mer. Så det er stor variasjon i hva beboerne driver med utenfor. Under større arrangement er det som regel en felles stor-pub. feks. til Halloween.

Hvem er det som bor her?

Det er en stor variasjon fra ulike sosioøkonomiske grupper. Mange ulike kulturer er representert, samt ulike aldersgrupper. Vi har studenter, flyktninger, eldre, barnefamilier og flere som bor her. Du må bare være over 18 år og kunne ta vare på deg selv for å søke bolig. Det er det mest blandede stedet jeg har bodd i, som fungerer.

Tror du dette kunne fungert om det var privateid?

Det er jeg ikke sikker på.

Har det blitt noe renovering i det siste?

Ja, det har vært en pågående oppussing som strekker seg litt ut. På grunn av oppussingen er leieperioden forkortet til 4 år, noe som gjør den mindre langsiktig enn den trolig burde vært. Og siden du må søke om leiligheten sammen med alle andre når du flytter ut, gjør det det mindre motiverende å investere tid i fellesskapet.

How has it been during covid?

*Our bigger common gatherings and traditions has been put on pause. For the people at risk for covid it has likely been more social than it would have been in another place. My parents, who doesn't live here, were very isolated during lockdown.
...but there has been activities happening outside.*

Do you know about any other places like this?

I don't know about any other place of a similar size with a similar program. There's some prejudice towards this way of living, but people who come visit often get inspired themselves.

Why is this place so popular?

Placement is very important. Had this housing area been built in the outskirts in a place with only refugees or only elderly, then the mix of people would likely be much less diverse.

I think it's important to make plans like this in an area that's attractive for many people. It's both central and cheap.

Also everyone has the same opportunities to join the activities on site.

When you sign the lease, you have to agree to make common food once every 6 months. The yearly meeting is also open for everyone. It's all very democratic.

What type of apartment is here?

Anything from 1 to 6 rooms. There's not that many big ones, which restricts the amount of families that can live here.

As the kids get older and need more space it also happens that people have to move in order to get more space.

You also need a lot of seniority / points if you want to get an apartment like this, since they are quite popular.

Is there anything you'd like to add?

Yes, with a central stairwell that reaches everyone in the building you really get to know your neighbours. It's a low threshold for the kids to walk without shoes to visit their friends, and for us grown ups as well.

It's really nice to have both your own kitchen as well as the common kitchen, doesn't feel like you're sacrificing anything.

The common facilities on the ground floor and in the center of the buildings makes it so you see the activities that are happening around the place.

The sun-conditions vary from apartment to apartment, and during summer it can get quite hot on the top floors

Hvordan har det vært under korona?

Våre større fellessamlinger og tradisjoner er satt på pause.
For personer i risikogruppen har det sannsynligvis vært mer sosialt enn det ville vært et annet sted. Foreldrene mine, som ikke bor her, var veldig isolert under nedstengingen.
...men det har vært aktiviteter ute.

Kjenner du til lignende steder?

Jeg vet ikke om noe annet sted av lignende størrelse med et lignende program.
Det er noen fordommer mot denne måten å leve på, men folk som kommer på besøk blir ofte inspirert selv.

Hvorfor er dette stedet så populært?

Plassering er veldig viktig. Hadde dette boligområdet blitt bygget i utkanten på et sted med bare flyktninger eller bare eldre, ville blandingen av mennesker sannsynligvis vært mye mindre mangfoldig.
Jeg tror det er viktig å lage slike planer i et område som er attraktivt for mange mennesker. Det er både sentralt og billig.
Alle har også de samme mulighetene til å være med på aktivitetene på stedet.
Når du signerer leiekontrakten, må du godta å lage felles mat en gang hver 6. måned. Årsmøtet er også åpent for alle. Det hele er veldig demokratisk.

Hva slags leilighet er det her?

Alt fra 1 til 6 rom. Det er ikke så mange store, noe som begrenser antallet familier som kan bo her.
Når barna blir eldre og trenger mer plass hender det også at folk må flytte for å få mer plass.
Du trenger også mye ansiennitet / poeng hvis du ønsker å få en leilighet som denne, siden de er ganske populære.

Er det noe du vil legge til?

Ja, med en sentral trappeoppgang som når alle i bygget blir du virkelig kjent med naboenes dine. Det er en lav terskel for barna å gå uten sko for å besøke vennene sine, og for oss voksne også.

Det er veldig hyggelig å ha både eget kjøkken og felleskjøkken, føles ikke som om du ofrer noe.
Fellesfasilitetene i første etasje og i sentrum av bygningene gjør det slik at du ser aktivitetene som skjer rundt på stedet.

Solforholdene varierer fra leilighet til leilighet, og om sommeren kan det bli ganske varmt i de øverste etasjene

Margareta Heidin

How long have you lived in Stolplyckan?

I have lived here for 11 years, and before that my husband and I lived in a villa.

What profession did you have?

I was a preschool teacher and later I was a teacher in high school, it was very nice. First the energetic little ones and later with the bigger and a little insecure ones.

How long did you have to wait before you got a place in Stolplyckan?

I was put on the waiting list through my daughter. She thought my husband and I might need it, since my husband had become ill. And I wanted him to have the opportunity to continue living at home as long as possible. This was not so easy in a villa with lots of stairs and tasks like shoveling of snow etc. So that's how it happened

Moving here was a win though.

... But I was very sceptical at first. "We can not live in the middle of the country", but it's perfect.

**Hvor lenge har du bodd i
Stolplyckan?**

Jeg har bodd her i 11 år, og før det så bodde jeg og min mann i en villa.

Hva jobbet du med før?

Jeg var forskolelærer og senere var jeg lærer på videregående, det var veldig kjekt. Først de energiske små og senere med de større og litt usikre.

**Hvor lenge måtte du vente før du
fikk plass i Stolplyckan?**

Jeg satt meg på venteliste i gjennom min datter. Hun syntes at jeg og mannen min kunne trenge det, da mannen min var blitt syk og dårlig. Og jeg ville at han skulle ha muligheten til å fortsette å bo hjemme hele tiden. Dette var ikke så lett i en villa med masse trapper og måking av snø osv. Så slik ble det Vi har bare vunnet på å flytte hit.

...Men jeg var veldig skeptisk først. "Vi kan jo ikke bo midt i innlandet", men det går helt bra.

How do people from the outside percieve Stolplyckan?

As it is with the rest of Sweden, it's a very good mix of people living here. Many different nationalities and such. I think maybe it's a good place to grow up for children, then you might learn not to have so many prejudices. Because many nice people from many different places live here. And there are both pleasant and less pleasant people in all cultures.

Do you think that there should be more such offers in Sweden?

Yes, there is a lot of gang crime in Sweden, and it is often related to being left on the outside of society. That they're not allowed to enter society in a proper way.

We have previously had cases where we get a lot of refugees, and it was necessary, they feared for their lives. They do what everyone would do, to move where you have others who speak the same language and who understand each other.

And with so many different cultures and values, it's no wonder there is friction. It will probably take several generations before it is no longer like that.

There are, for example, language cafés and other offers around, where you can see people who are working and struggling to become part of society.

Offers like Stolplyckan are quite good, as it is a smaller community you have around you. And it may be easier to get into it this one first.

I know of some families here who have let a boy or a girl move in and become almost like siblings to the other children of the family. And it has been good.

What offers are in Stolplyckan, and do you use them?

There is plenty to do. These, that you can see on the shelf behind me, my daughter made in the ceramics workshop.

The ceramics workshop is used a lot, the fitness room is perhaps the one that is used the most. And the wood workshop is great, with lots of equipment that you do not have at home. And then there is a room where you can oil and paint furniture.

Right now there is a lot of renovation "everywhere".

I am also part of a textile group where you can sew, weave and the like. And then we have a guest room that costs NOK 50 to stay in, so it's a good price if you have people visiting.

There are many groups that are responsible for the various activities and rooms.

We also have a parent group and group for people with small children, where they can raise issues together. They also have access to a warehouse with common toys that are often a little more expensive or larger than what you have room for yourself. Toboggans, walking-cars and the like. The children can use this as they wish, then they put it back afterwards.

Hvordan opplever du at folk fra utsiden tenker om Stolplyckan?

Slik som med resten av Sverige, så bor her jo en veldig god blanding av folk. Mange ulike nasjonaliteter og slikt. Jeg tror kanskje det er en bra plass å vokse opp for barn, så lærer man seg kanskje å ikke ha så mange fordommer. For her bor mange trivelige folk fra mange forskjellige plasser. Og det er jo både trivelige og mindre trivelige folk i Sverige også.

Synest du at det burde være flere slike tilbud i Sverige?

Ja, det er en del gjengkriminalitet i Sverige og det henger gjerne sammen med det å stå utenfor. At de ikke kommer skikkelig inn i samfunnet.

Vi har jo tidligere hatt tilfeller der vi får veldig mange flyktninger, og det var jo nødvendig å ta i mot, de fryktet jo for livene sine. Og de gjør jo gjerne det alle ville gjort, å flytte dit man har andre som snakker det samme språket og som forstår hverandre.

Og med så mange forskjellige kulturer og verdier så er det ikke rart at det blir friksjon. Det tar nok flere generasjoner før det ikke er slik lenger.

Det er jo for eksempel språkkaféer og andre tilbud rundt omkring, der man kan se folk som kjemper for å bli en del av samfunnet.

Tilbud som Stolplyckan er ganske gode, da det er et mindre samfunn man har nært seg. Og det kan være enklere å komme inn i det først.

Jeg kjenner jo til noen familier her som har latt en gutt eller en jente flytte inn og bli nærmest som søsken til de andre barnene. Og det har vært bra.

Benytter du deg av noen av tilbudene i Stolplyckan?

Ja, det er masse å benytte seg av. De her har min datter laget i keramikkverkstedet.

Keramikkverkstedet blir brukt en god del, treningsrommet er vel kanskje det som blir brukt aller mest. Og verkstedet er kjempebra, med masse utstyr som man ikke har hjemme. Og så er det et rom der man kan olje og male møbler med avtrekk.

Akkurat nå er det masse renovasjon "over alt".

Jeg er også med i en tekstilgruppe der man kan sy, veve og lignende. Og så har vi et gjesterom som koster 50kr å bo i, så det er en bra pris om man har folk på besøk.

Det er mange grupper som har ansvaret for de forskjellige aktivitetene og rommene.

Vi har jo også en foreldregruppe og gruppe for folk med små barn, der de kan ta opp saker sammen. De har også tilgang til et lager med fellesleker som gjerne er litt dyrere eller større enn det man har plass til selv. Akebrett, trå-biler og lignende. Dette kan barnene bare ta å bruke som de vil, så setter de det tilbake etterpå.

When we get new furniture and such, we have a building where we have reuse of the old ones. So if you need a lamp or something else you can go there to see. And it's just to take home, it's free. There are clothes too. That's very good. It helps those who may not have that much money as well, so it is very convenient.

What about those who live there and who are not so social?

They are fine too, they live in a beautiful place and it is very central. It is also close to the hospital, which is good for those who work there. And then it is very practical to have a hospital so close.

Are there students living there?

Yes, a lot of students live here, yes. There are all types, those who have well-paid positions and those without a job. All working classes are represented, and it looks very good.

What do you think of your apartment?

It's incredibly good! We first moved into a three-bedroom apartment, and then I moved into a two-bedroom apartment when my husband died as it became too expensive. And I thrive here, it works incredibly well. It has a good floor plan and I have windows in three directions, so I have lots of daylight. There is good flow in the rooms, that is, you can move easily through the rooms.

But it is expensive to live in a rental home, I have never lived more expensive than here. Where I lived before, I had a house, basement, plot, garage and more.

So it is not smart if you want to get rich, but it's fantastic for quality of life.

How has it been during covid?

A lot was closed. And had it not been for the fact that meetings and such could have been held digitally, I would never have gotten in here if I had not lived here before.

But it's sad with the corona, you have not been able to hold the regular meetings internally anymore. The communal meals, which are usually on Mondays, have been closed. Now they have fortunately eased a bit on the restrictions so now we have met each other a bit again.

I did not get the opportunity to see anything special of the family under the corona, but I could meet other old aunts in their 80s. So living here has been good for the social also during the corona. If you are completely trapped and alone, you will be depressed.

This is the best way to avoid involuntary loneliness. And you can always go into your apartment to close the door, you need nothing.

Når vi får inn møbler og slikt så har vi et bygg der vi har gjenbruk av slikt. Så om man trenger en lampe eller noen annet så kan man gå dit for å se. Og det er bare å ta med seg hjem, det er gratis. Der er klær også. Det er veldig bra. Det hjelper jo dem som kanskje ikke har så mange penger også, så det er veldig praktisk.

Hva med de som bor der, og som ikke er så sosiale?

De har det bra de også, de bor på en vakker plass og det er veldig sentralt. Det er også nærmere sjukehuset, som er bra for de som jobber der. Og så er det jo veldig praktisk å ha et sjukehus så nærmere.

Er det en del studenter som bor der?

Ja her bor det en hel del studenter ja. Det finst alle typer, de som har godt betalte stillinger og de uten jobb. Alle arbeidsklasser er representert, og det kjennest veldig bra ut.

Hvordan synest du leiligheten din er?

Utrølig bra! Vi flyttet først inn i en tre-roms leilighet, og så flyttet jeg inn i en to-roms leilighet når min mann døde da det ble for dyrt. Og den trivest jeg utrolig godt i. Den har god planløsning og jeg har vindu i tre himmelretninger, så jeg har masse dagslys. Det er godt flyt i rommene, altså, man kan bevege seg enkelt i gjennom rommene.
Men det er jo dyrt å bo i leiebolig, jeg har aldri bodd dyrere enn her. Der jeg bodde før hadde jeg både hus, kjeller, tomt, garasje og mer.
Så det er ikke smart om man vil bli rik

Hvordan har det vært under korona?

Mye ble jo stengt. Og hadde det ikke vært for at møter og slikt kunne blitt holdt digitalt så hadde jeg aldri kommet meg inn her om jeg ikke hadde bodd her fra før av.

Men det er jo trist med korona, man har jo ikke kunnet holde de vanlige møtene internt lenger. Fellesmåltidene som vanligvis er på mandager har vært stengt. Nå har de heldigvis lettet litt på restriksjonene så nå har vi fått møtt hverandre litt igjen.

Jeg fikk jo ikke muligheten til å se noe særlig av familien under korona, men andre gamle tanter i 80-års alderen kunne jeg treffe. Så det å bo her har vært bra for det sosiale også under korona. Er man fullstendig innestengt og alene så blir man jo deprimert.

Det her er den beste måten å unngå ufrivillig ensomhet på. Og man kan alltid gå inn i leiligheten sin å stenge døren, man må ingenting.

How do you think the relationship between Stolplyckan and the rest of the city is?

Under covid, I probably have not moved much around in the city. I even ordered food delivery at the door and such.

I know someone in Stockholm who has had it much more difficult, as they have not been able to take the bus or public transport. Then the distances quickly become big in a large city. Like here, you have access to friends and experiences in the same house, it's very good.

You may have less reason to walk around the urban space in the city outside of working hours, but it is more social.

I use quite a few of the activities inside the housing area. I am part of the textile group where I sew and weave and the guest-room-group that rents out guest rooms. And then I am part of a group that calls itself the representatives, we talk to Stångåstaden about the changes in the building. The gym group. And then there is an art studio that is widely used, a children's studio. An attempt is being made to start an art studio for grown ups as well. We only need space, but there is competition for space for some breweries, such as beer. And it also takes place.

And then I use to be part of the Monday food, sometimes I go to the ceramics workshop.

You like to do things in periods, it's so easy when the offers are there. And there are always some who are out walking in the common areas or in the corridors because of it.

We have a very old lady who lives here, and she is blind. She uses to walk around and everyone knows her. So there's something nice about that.

Do people come from outside and use the facilities as well?

No, you have to live here and be part of an association to be able to use the area. You must show a membership card and have paid the fee. It is not much, maybe 100-200SEK a year.

I think this is the home of the future.

I heard about it when I was little, because then they built the family hotel in Stockholm, I think it was one of the first collective housing like this. It is fantastic. Everything is close and you have the opportunity to meet more people in daily life.

Hvordan tenker du forholdet mellom Stolplyckan og resten av byen er?

Under korona så har jeg nok ikke beveget meg noe særlig i byen. Bestilt mat på døren og slikt.

Jeg kjenner noen i Stockholm som har hatt det mye vanskeligere, da de ikke har kunnet ta bussen eller offentlig transport. Da blir avstandene fort veldig store i en by. Slik som her så har man jo tilgang til venner og opplevelser i samme hus, det er veldig greit.

Man har kanskje mindre grunn til å vandre rundt i byrommet utenfor jobbtider, men det er mer sosialt.

Jeg anvender ganske mange aktiviteter på stedet. Jeg er med i tekstilgruppen der jeg syr og vever og gjesteromsgruppen som leier ut gjesterom. Og så er jeg med i en gruppe som kaller seg for representantene, vi prater med Stångåstaden om endringene. Gym-gruppen. Og så er det et atelier som er mye i bruk, et barneatelier. Det blir gjort et forsøk på å starte et voksenatelier også. Vi trenger bare plass, men det er konkurranse om plassen for noen brygger jo for eksempel øl. Og det tar jo også plass.

Og så bruker jeg å vere med på mandagsmaten, iblant går jeg til keramikkverkstedet.

Man driver gjerne med ting i perioder, det er så enkelt når tilbudene er der. Og det er alltid noen som er ute å går i fellesområdene eller i korridorene på grunn av det.

Vi har en veldig gammel dame som bor her, og hun er blind. Hun bruker å vandre rundt, og alle kjenner henne. Så det er noe fint med det.

Kommer det folk fra utsiden og bruker fasilitene også?

Nei man må bo her og vere med i forening for å kunne bruke området. Man må vise medlemskort og ha betalt avgiften. Den er ikke på mye, kanskje 100-200 SEK i året.

Jeg tror at dette er framtidens bolig.

Jeg hørte snakk om det når jeg var liten, for da bygde de familiehotelllet i Stockholm, tror det var av de første kollektivboligene som dette. Det er fantastisk. Alt er nærmere og man har muligheten til å møte flere i dagliglivet.

Do you have any questions for us?

Yes, do you have many public housing units in Norway?

No we have not.

Is there any demand for it?

Yes we think that there could be.

It is a very human way of living. Young, old and everyone in between. You get a close relationship with each other and learn to help each other, I think it is very useful.

My husband actually would not move here as long as I was healthy, "what the hell am I going to do there? Doing ceramics or?" ... but after we moved here he thought it was great.

Had we not lived here, I would not have been able to help him with everything he needed.

If you are building such homes in the future, bring some water and such in to it. It means a lot what the surroundings look like. Now during the renovation here, it's less green outside too, it's a little sad. It will be nice when they are done with it.

Har du noen spørsmål til oss?

Ja, har dere mange kollektivboliger i Norge?

Nei det har vi ikke.

Er det noen etterspørsel etter det?

**Ja vi tror i grunnen det kan være
det.**

Det er jo en veldig mennesklig måte å bo og leve på. Unge, gamle og alle i mellom. Man får et nært forhold til hverandre og lærer å hjelpe hverandre, jeg tror det er veldig nyttig.

Min mann ville faktisk ikke flytte hit så lenge jeg var frisk, "hva faen skal jeg gjøre der? Drive med keramikk eller?"...men etter at vi flyttet hit syntes han at det var kjempebra.

Hadde vi ikke bodd her så hadde jeg ikke klart å hjelpe han med alt han trengte.

Om dere bygger slike boliger i fremtiden så få med litt vann og slikt. Det betyr veldig mye hvordan omgivelsene ser ut. Nå under oppussingen her så er det mindre grønt ute også, det er litt trist. Det blir fint når de er ferdige med det.